

Dr. Simon Pál

címzetes egyetemi tanár, a kémia tudomány kandidátusa

1929-ben született Miskolcon.

Vegyésmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte meg, száma: 823.

1952-ben a Légierő Parancsnokság üzemanyag laboratóriumában mérnök főhadnagyként teljesített szolgálatot. A repülőgépek üzemanyag ellátásával foglalkozó személyek oktatásával és továbbképzésével, valamint a repülőgép üzemanyagok minőségének ellenőrzésével foglalkozott. 1955 szeptemberétől aspiráns volt a moszkvai Lomonoszov Intézetben. Kandidátusi disszertációját 1959-ben védte meg. 1959-től a MÁFKI-ban kutató mérnökként, majd igazgató helyettesként dolgozott. 1962-ben kinevezték a Százhalombattán épülő Dunai Kőolajipari Vállalat igazgatójának. A vállalat feladata a tervek elkészítése, a technológiai eljárások és berendezések megvásárlása, az elkészült termelő és kisegítő berendezések üzembe helyezése, az ezekhez szükséges kiszolgáló személyzet betanítása és a termelés megszervezése volt. 1968-ban c. egyetemi docens címet adományoztak részére. 1973-ban kinevezték az Országos Kőolaj és Gázipari Tröszt vezérigazgatójának. 1974-ben nehézipari miniszterhelyettes lett, 1975-ben megválasztották nehézipari miniszternek. A Veszprémi Vegyipari Egyetemtől c. egyetemi tanár címet kapott. 1981-től nagykövetként dolgozott Belgrádban. 1985-től a Prodinform Műszaki Tanácsadó Vállalat vezérigazgatója volt. Tagja a Magyar Kémikusok Lapja szerkesztő bizottságának, a GTE Ipari Minőségi Klub alelnöke. 1990-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Tanácsa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.